RETROSPECTIVĂ ATLETICĂ 1973 (XI)

AȘTEPTĂM REPLICA ARGENTINEI MENIS...

În timp ce pe plan mondial performanțele au crescut considerabil, sportivele noastre au regresat la toate cele trei probe de aruncări

Dacă este recunoscut faptul că, în prezent, atletismul feminin progresează într-un ritm mai susținut decît cel masculin, tot atît de evidentă este și realitatea că probele de aruncări reprezintă — să-i spunem — avangarda acestei spectaculoase „curse de urmărire". Într-adevăr, păstrînd proporțiile — citiți diferențele de greutate dintre materiale — cifrele recordurilor mondiale în probele de aruncare a greutății și a discului sînt apropiate — la disc, chiar, avantajul este acum de partea fetelor, pentru prima dată în istoria atletismului! — singurul decalaj mai mare fiind la suliță, adică acolo unde diferența de greutate a materialelor este mai mică.

În 1973 au fost doborîte recordurile mondiale la toate cele trei probe de aruncări: la greutate **Nadejda Cijova** a corectat performanța supremă de două ori, 21,20 m și apoi 21,45 m, la disc **Faina Melnik** de trei ori: 67,44 m, 67,52 m și 69,48 m, iar la aruncarea suliței **Ruth Fuchs** a reușit 66,10 m. Toate aceste performanțe au o valoare deosebită, depășind copios sfera obișnuitului.

Nadejda Cijova domină de multă vreme proba de greutate. Anul trecut, la München, ea a învins bariera celor 21 de metri și atunci rezultatul său a fost apreciat inaccesibil pentru multă vreme, cele mai periculoase „urmașe" ale Nadejdei aflîndu-se la apropape un metru în urmă. În acest sezon a apărut însă o adversară serioasă pentru campioana sovietică în persoana atletei cehoslovace **Helena Fibingerova**. Progresînd spectaculos, în cîteva luni Fibingerova a ajuns la 20,80 m, aflînd, într-un concurs, și o aruncare depășită de... 21,04 m (în acel moment recordul mondial era de 21,03 m). Cijova a răspuns prompt cu cele două performanțe amintite dar Fibingerova (24 de ani) are avantajul vîrstei și, cu toate că diferența dintre cele două aruncătoare pare destul de mare, ea este o adversară de care trebuie să se țină seama.

Celelalte performere sînt destul de distanțate, cea mai susceptibilă de progrese însemnate părîndu-ni-se **Marianne Adam**, favorizată de constituția fizică și vîrstă (20 ani, 1,86 m).

Faina Melnik a avut un sezon excelent, iar ultima sa performanță este socotită drept unul dintre cele mai valoroase recorduri mondiale feminine.

De remarcat intercalarea între Melnik și Menis a **Gabrielei Hinzmann**, a treia aruncătoare care depășește 65 de metri. Ea nu are însă nici pe departe constanța lui Menis sau Melnik și credem că în concursurile majore din viitorul apropiat duelul pentru supremație se va da tot între cele două supercampioane. În rest, aglomerare de rezultate în jurul cifrei de 60 m.

Ruth Fuchs a participat la un singur concurs de mare importanță în acest sezon. Ea și-a dovedit însă cu prisosință clasa, chiar cu această unică ocazie, aruncînd, la Edinburgh, 66,10 m.

Argentina Menis, *una dintre cele mai bune aruncătoare de disc din lume*

Rezultate remarcabile au mai obținut **Elvira Ozolina-Lusis**, cu surprinzătoare ambiții la amurgul carierei, americanca **Kathy Schmidt**, despre care se spune că ar fi aruncat 69 m la antrenament, compatrioata lui Fuchs, **Jacqueline Todten**, poloneza **Danuta Jaworska**, iugoslava **Natașa Urbancici**, australianca **Petra Rivers**, austriaca **Eva Janko** și alte cîteva specialiste. „Stăpîna" probei, deocamdată incontestabilă, rămîne însă Fuchs...

★

În perioada sezonului hivernal am publicat un interviu cu antrenorul sovietic A. Ivanov în care acesta își exprima părerea că în acest sezon **Valentina Cioltan**, recordmana noastră, poate arunca 19 metri. Am crezut și noi în aceste previziuni, cu toate că atleta din Cîmpulung nu reușea atunci decît 16 m. Așa cum ne spunea antrenorul ei, E. Drăgan, am pus această involuție temporară pe seama unor modificări de tehnică. Și a venit sezonul în aer liber, rezultatele Valentinei Cioltan au început să se apropie de 18 metri, dar această limită s-a dovedit de netrecut, cea mai bună performanță a ei fiind cu 6 cm mai slabă decît recordul stabilit în 1972. Să sperăm că tehnica sa se va perfecționa cît de curînd și că recordmana noastră va intra în circuitul autenticelor valori internaționale.

Nivelul probei este, în ansamblu, destul de scăzut și, mai supărător, în regres, media primelor 10 rezultate fiind inferioară celei din 1972 cu mai mult de o jumătate de metru (14,50 m față de 13,15 m).

În scădere este și proba de disc, unde primele 10 aruncări din acest sezon dau o medie de 51 m (53,25 m în 72). Argentina Menis s-a menținut la o valoare foarte ridicată dar — sinceri să fim — așteptam o replică la performanțele Fainei Melnik. Poate la anul, la „europenele" de la Roma...

Să notăm, în afara acelui 60,48 m obținut de **Olimpia Cataramă** la 33 de ani, ascensiunea celor două juniloare **Florența Ionescu** și **Mariana Nan**.

La suliță — probă în care, de asemenea, nu am progresat — **Eva Zörgö** a reușit spre sfîrșitul sezonului un 57,74 m care ne dă speranțe. Acestea sînt de altfel și singurele, pentru că pe următoarele poziții găsim atlete cu care ne-am obișnuit de ani de zile, la fel cum ne-am obișnuit și cu rezultatele lor...

Vladimir MORARU

ROMÂNIA		EUROPA ȘI MONDIAL	
GREUTATE			
	record 17,86 m (1972)		record 21,45 m (1973)
17,78	V. Cioltan	21,45	N. Cijova (U.R.S.S.)
15,94	M. Loghin	20,80	E. Fibingerova (Cehoslovacia)
14,43	A. Rusu	19,75	M. Adam (R.D.G.)
14,18	M. Constantin	19,73	I. Hristova (Bulgaria)
14,10	V. Brad	19,48	E. Doljenko (U.R.S.S.)
13,98	M. Cocuț	19,33	M. Lange (R.D.G.)
13,90	O. Cataramă	18,88	A. Ivanova (U.R.S.S.)
13,69	S. Mitrică	18,85	E. Korabliova (U.R.S.S.)
13,53	M. Ionescu	18,82	L. Chewinska (Polonia)
13,35	Cr. Mălăncioiu	18,66	E. Stolanova (Bulgaria)
DISC			
	record 67,32 m (1972)		record 69,48 m (1973)
65,62	A. Menis	69,48	F. Melnik (U.R.S.S.)
60,48	O. Cataramă	67,02	G. Hinzmann (R.D.G.)
59,82	Fl. Ionescu	66,62	A. MENIS (ROMÂNIA)
59,28	M. Nan	61,99	V. Stoeva (Bulgaria)
49,14	V. Cioltan	61,98	S. Bóskova (Bulgaria)
48,08	S. Lesenciuc	61,90	L. Westermann (R.F.G.)
46,64	S. Herman	60,96	S. Engel (R.D.G.)
46,22	G. Dumitrescu	60,82	A. Braun (R.D.G.)
45,80	E. Condraschi	60,82	N. Sergheeva (U.R.S.S.)
45,26	M. Vasilescu	60,72	M. Vergova (Bulgaria)
SULIȚĂ			
	record 60,68 m (1967)		record 66,10 m (1973)
57,74	E. Zörgö	66,10	R. Fuchs (R.D.G.)
54,60	E. Neacșu	63,96	E. Ozolina-Lusis (U.R.S.S.)
52,90	I. Stancu	63,16	J. Todten (R.D.G.)
51,18	E. Prodan	62,30	D. Jaworska (Polonia)
49,54	A. Zirbo	62,14	N. Urbancici (Iugoslavia)
48,96	R. Dragu	62,00	S. Korellova (U.R.S.S.)
48,46	M. Loghin	61,88	E. Janko (Austria)
46,08	G. Bulc	60,30	L. Molova (Bulgaria)
46,06	L. Matei	60,08	N. Marakina (U.R.S.S.)
45,72	C. Călugăru	59,82	E. Gryziecka (Polonia)
		în lume:	
		63,42	K. Schmidt (S.U.A.)
		61,14	P. Rivers (Australia)

ÎN „CETATEA SPORTIVĂ" DIN DEALUL SPIRII, ACTIVITATEA DE PERFORMANȚĂ CUNOAȘTE NOI DIMENSIUNI

● Rezultatele cluburilor I.E.F.S., C.A.U. și C.N.U. se află în vizibil progres, dar cerințele sînt mult mai mari ● O serie de măsuri menite să asigure rapida ascensiune a performanțelor ● Propuneri interesante, dar care se cer traduse în fapte

Unitate de deosebită importanță în angrenajul mișcării sportive din țara noastră, Institutul pentru educație fizică și sport a primit, prin Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie, sarcini noi și complexe, destinate în primul rînd obținerii unor rezultate cît mai înalte pe linia activității de performanță.

Imediat după adoptarea importantului document de partid, conducerea Institutului, în colaborare cu Ministerul Educației și Învățămîntului, C.N.E.F.S. și C.M.E.F.S., a elaborat un plan de măsuri menit să asigure o cît mai rapidă intrare a activității sportive pe făgașul marii performanțe, atît la nivelul clubului I.E.F.S., cît și la al celorlalte două unități care ființează pe lîngă institut: Clubul atletic universitar și Clubul nautic universitar. Linia directoare a acestui plan a fost exploatarea la maximum a posibilităților mari pe care I.E.F.S. le are, atît în privința specialiștilor, cît și a selecției.

Simpla coroborare a eforturilor întregului colectiv de cadre didactice (care cuprinde antrenori cu înaltă calificare, metodiști, psihologi, medici și sociologi) și a sportivilor din cele trei cluburi nu putea duce decît la o îmbunătățire substanțială a rezultatelor și, implicit, la ridicarea prestigiului echipelor care apără culorile „Cetății sportive" din Dealul Spirii. De altfel, ca urmare a noilor măsuri — „care au schimbat complet optica de lucru în direcția activității de performanță" (cum a declarat prorectorul I.E.F.S., conf. univ. Virgil Teodorescu) — reprezentanții cluburilor de aici au înregistrat în ultima vreme un vizibil salt calitativ.

Dar, așa cum a reieșit din analiza efectuată recent de Biroul C.M.E.F.S., progresul înregistrat este, totuși, lent în comparație cu creșterea vertiginoasă a rolului avut de institut în mișcarea sportivă românească.

S-a considerat, bunăoară, că rezultatele obținute de reprezentanții C.A.U., deși sînt notabile pe plan intern, nu constituie performanțe de valoare în arena internațională, iar lucrul acesta a fost pus pe seama volumului scăzut de muncă în unitatea respectivă. În privința C.N.U. a fost remarcat aportul clubului la menținerea prestigiului schifului feminin românesc în marile competiții ale lumii, dar s-a arătat, în același timp, că în sezonul care a trecut sportivii de aici n-au obținut nici un titlu de campioni ai țării.

În sfîrșit, referitor la clubul I.E.F.S., am reținut că rezultate foarte bune s-au înregistrat doar la handbal și baschet feminin, celelalte echipe dovedind comportări fluctuante.

Să vedem, însă, care sînt cauzele acestor veritabile bariere aflate în calea ascensiunii rapide a performanțelor de aici.

În primul rînd, trebuie să subliniem că Institutul nu dispune încă de o bază materială proporțională cu noile cerințe. Cu toate că s-au făcut unele eforturi în sensul îmbunătățirii acestei laturi importante, totuși lucrurile au rămas neschimbate, creindu-se serioase dificultăți în desfășurarea procesului de antrenament al majorității secțiilor de performanță. Apoi, nu putem trece cu vederea și un alt fapt, legat de activitatea Clubului atletic, cu repercusiuni directe asupra rezultatelor obținute de sportivii săi. Deși este vorba de o unitate de bază a atletismului nostru (unitate care ar trebui să fie model), căreia i se pretind — pe bună dreptate — performanțe de valoare internațională, C.A.U. a ajuns ca, după cinci ani de existență, să aibă acum doar 3 norme de antrenori, de la... 8, cîte au fost inițial! Or, cu o asemenea scădere a numărului de specialiști, cra practic imposibil ca rezultatele atleților și, implicit, ale clubului să atingă niște parametri ridicați.

De o importanță hotărîtoare, toate aceste probleme — și multe altele — au făcut obiectul discuțiilor în ședința finală a colectivului care a analizat activitatea celor trei unități sportive ale I.E.F.S., hotărîndu-se cu acest prilej ca lacunele amintite să fie înlăturate cît mai grăbnic cu putință. Pentru asigurarea reușitei sînt, însă, necesare eforturi sporite, atît la nivelul conducerii institutului, cît și la catedre și cluburi. Am reținut în mod deosebit angajamentele cîtorva reprezentanți ai catedrelor de a acorda un sprijin concret (și dezinteresat!) nu numai secțiilor de performanță, ci și federațiilor de specialitate, antrenorilor și loturilor reprezentative. Totodată, n-am uitat, însă, să consemnăm și promisiunea fermă a C.M.E.F.S. de a ajuta efectiv activitatea Institutului.

Referitor la sportivii de mare performanță, care devin absolvenți, am notat două propuneri extrem de interesante, fără îndoială valoroase dacă vor fi puse în practică.

Cea dintîi se referă la repartizarea „vîrfurilor" în orașe unde își pot continua pregătirea în condiții optime. Cea de a doua — venită din partea C.M.E.F.S. — a fost ca institutul să dispună de un număr de posturi (20) destinate absolvenților, creindu-se în acest fel posibilitatea ca proaspeții antrenori să lucreze în cadrul I.E.F.S. și să dobîndească o înaltă specializare. Prin această măsură se preconizează, pe de o parte, ca I.E.F.S. să-și poată păstra cîtiva dintre cei mai buni sportivi și, pe de altă parte, să ofere loturilor reprezentative (de juniori și tineret) antrenori cu vaste cunoștințe și cu o practică îndestulătoare.

În sfîrșit, concluzia generală a fost că toate cele trei cluburi — I.E.F.S., C.A.U. și C.N.U. — au înregistrat anul acesta un progres ce dovedește marile resurse de care dispun, dar că, în același timp, rezultatele obținute sînt încă departe de a oglindi fidel întreaga capacitate a sportivilor și specialiștilor.

Așadar, Institutul pentru educație fizică și sport, împreună cu cele trei cluburi ale sale, se află în centrul atenției forurilor conducătoare ale activității noastre sportive, iar lucrul acesta trebuie să stimuleze din ce în ce mai mult munca studenților și a cadrelor didactice care-i îndrumează. După această ședință de analiză sîntem siguri că eforturile colectivului din Dealul Spirii se vor dubla și, ca urmare, cele trei cluburi vor ajunge să ocupe poziții fruntașe în ierarhia unităților noastre sportive de elită.

Horia ALEXANDRESCU

ÎN BASCHETUL NOSTRU FEMININ

Pași siguri spre apărări agresive

Ultimul turneu al primului tur al campionatului republican feminin de baschet a fost deosebit de disputat și atractiv, fapt normal dacă ținem seama că el a programat, în afara tradiționalelor derby-uri dintre fruntașele clasamentului, meciuri decisive pentru departajarea celor 12 participante în grupele valorice 1—6 și 7—12. Ca urmare, în toate cele trei zile s-au desfășurat partide echilibrate, cu spectaculoase răsturnări de situații, cu finaluri dramatice. De altfel, ce poate fi mai semnificativ decît faptul că ocupanta locului 6 a fost cunoscută de abia în etapa a XI-a — ultima — cînd a avut loc întîlnirea Universitatea Cluj — Crișul.

Așadar, din luna ianuarie echipele Politehnica, Voința București, I.E.F.S., Rapid, Universitatea Cluj și Universitatea Timișoara își vor disputa locurile 1—6 ale clasamentului, iar Crișul, Constructorul, Universitatea Iași, Olimpia București, Sănătatea și Voința Tg. Mureș se vor lupta pentru locurile 7—12. Referitor la prima grupă, este clar că întrecerea pentru titlul de campioană a țării se află abia la început și că ea se va încheia, probabil, tocmai în primăvară, odată cu jocurile finale ale diviziei A. Cele mai îndreptățite candidate la locul I sînt Politehnica, I.E.F.S. și Voința București, ultima (o formație ale cărei tinere componente au început să simtă gustul marii performanțe) înlocuind pe Rapid, ajunsă acum o echipă de valoare medie. În cealaltă grupă, Crișul, Constructorul și Universitatea Iași vor lupta pentru „șefie". În vreme ce Olimpia, Sănătatea și Voința București (mai ales ultimele două) vor trebui să facă mari eforturi pentru a evita retrogradarea și, datorită acestui fapt, nu sînt excluse succesele lor asupra formațiilor mai bine cotate valoric.

Apărarea agresivă, folosită destul de rar nu mai departe decît anul trecut, a devenit acum o armă aplicată cu predilecție și, de cele mai multe ori, în mod inteligent de majoritatea echipelor noastre. Presingul (sub toate formele lui) începe să facă parte din arsenalul tactic de bază, menit să contribuie la răsturnarea unei situații nefavorabile într-un meci. Așa a făcut I.E.F.S. în întrecerea cu Rapid, Universitatea Cluj în partidele cu Constructorul și Crișul, așa joacă de obicei inimoasele baschetbaliste (încă junioare) de la Olimpia, debutante în prima divizie a țării. Dar cel mai elocvent exemplu de agresivitate în apărare ne-a fost oferit de întîlnirea Politehnica — I.E.F.S., în cursul căreia jucătoarele ambelor formații au luptat cum rar le-am văzut, realizînd apărări cu adevărat bătăloase din prima pînă în ultima secundă a disputei lor.

Această orientare a antrenorilor și jucătoarelor este lăudabilă și ea ne dă certitudinea că sporirea agresivității (deci a capacității de luptă) echipelor de club va contribui ca baschetbalistele selecționate în reprezentativa României să aibă de pe acum o bază de pregătire, care să ajute la grăbirea progresului în acest domeniu.

Firesc, însă, odată cu sporirea combativității, a crescut și numărul faulturilor comise de către toate echipele, ceea ce, în condițiile ultimei modificări a regulamentului internațional, solicită deosebită eficiență a aruncărilor libere. Or, în turneul bucureștean (ca și în cele precedente), puține echipe au fructificat în măsură suficientă avantajul creat de aruncările libere. Doar Politehnica (72,50%) și Universitatea Cluj (71,80%) au obținut procentaje ce pot primi calificativul bun, iar Universitatea Timișoara (67,60%), I.E.F.S. (66,20%), Voința București (63,80%) și Voința Tg. Mureș (60,80%) multumitor. Pentru celelalte (Sănătatea 55,50%, Rapid 51,70%, Olimpia 50%, Constructorul 46,40%, Crișul 46,10% și Universitatea Iași 37%) cifrele sînt concludente și obligă.

D. STĂNCULESCU

CLASAMENT

1. Politehnica	11	10	1	744-529 21
2. Voința Buc.	11	10	1	755-543 21
3. I.E.F.S.	11	9	2	686-492 20
4. Rapid	11	7	4	667-577 18
5. „U" Cluj	11	7	4	597-597 18
6. Univ. Timișoara	11	7	4	630-612 18
7. Crișul	11	5	6	641-628 16
8. Constructorul	11	5	6	582-610 16
9. Univ. Iași	11	4	7	508-572 15
10. Olimpia	11	2	9	495-644 13
11. Sănătatea S. M.	11	1	10	481-744 12
12. Voința Tg. Mureș	11	0	11	436-644 11

Ieri, în Divizia A la volei

C.S.U. GALAȚI — STEAUA 0-3

Ieri, la Galați, a avut loc întîlnirea dintre echipele C.S.U. Galați și Steaua, din cadrul campionatului masculin de volei. Partida s-a încheiat cu victoria bucureștenilor: 3—0 (13, 5, 11).

HANDBAL

„AM ÎNCREDERE ÎN VALOAREA ȘI ÎN PUTEREA DE LUPTĂ ALE ECHIPEI NOASTRE"

...declară antrenorul principal al lotului feminin de handbal, prof. C. POPESCU

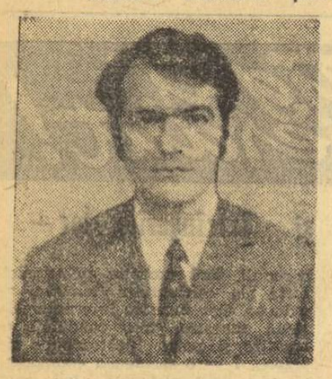

Luni seară a avut loc, în sala Floreasca din Capitală, ultimul test public al reprezentativei noastre feminine de handbal, participantă la cea de a V-a ediție a C.M., programată între 8 și 15 decembrie în Iugoslavia. După victoria cu 22—11 asupra reprezentativei Bulgariei, am solicitat antrenorului principal al echipei — prof. C. Popescu — opinia asupra evoluției selecționatei noastre.

„Ultimul test — ne-a spus prof. C. Popescu — m-a mulțumit parțial. Nu ne-am adaptat la jocul oaspetelor, ci am acționat — cu elementele tactice adecvate — ca pentru mondiale. Firește, dacă ne luam măsuri speciale am fi putut depăși la o diferență și mai mare echipa Bulgariei. Dar acest lucru nu ne-a interesat. În linii mari, echipa a corespuns. S-au cristalizat și cu acest prilej soluțiile tactice, sistemul de joc în atac și în apărare. Nu a corespuns decît parțial jocul apărării. Aceasta deoarece n-a existat un echilibru între jocul aspru și cel tehnic. Mă bucură eficacitatea echipei (44 de goluri), dar mă pun pe gînduri cele cîteva ratări din situații clare. La mondiale, în întîlnirile cu miză mare, o ratare de acest fel poate schimba soarta meciului".

Am fost informați cu acest prilej și de faptul că lotul pentru „mondiale" a fost stabilit: LIDIA STAN, ELISABETA IONESCU, LUCRETIA MOISE — DOINA COJOCARU, SIMONA ARGHIR, IRENE OANCEA, MAGDA MIKLOS, CRISTINA PETROVICI, DOINA FURCOI, ROZALIA ȘOȘ, CONSTANTINA ILIE, MARIA BOSI, MARIA POPA, HILDA HRIVNAK, ELENA FRÎNCU și VIORICA VIERU.

În continuarea discuției, ne-au fost date amănunte asupra programului pe care lotul îl va efectua pînă la 5 decembrie (data la care echipa noastră pleacă spre Zavidovici, localitate iugoslavă în care sînt programate meciurile grupei B, dintre **România, Japonia și Norvegia**). Sînt prevăzute antrenamente, în cadrul cărora se va urmări **perfecționarea mecanismului apărării, îmbunătățirea atacului** (sporirea eficienței extremelor, concentrarea jocului pe direcția porții), **menținerea în formă** (și atingerea punctului maxim) **a tuturor jucătoarelor.** Vor fi în atenția antrenorilor în mod special **Lidia Stan** și **Doina Cojocaru** care — fiind accidentate — au pierdut o perioadă de pregătire de aproximativ trei săptămîni și nu se află în cea mai bună formă la ora actuală.

În cele 8 zile care au mai rămas, lotul va susține meciuri cu echipele feminine Universitatea București și combinata Rapid + C.S.U. — Construcții, precum și jocuri-școală cu echipele de juniori ale Școlii sportive nr. 2. În încheiere, antrenorul principal **Constantin Popescu** ne-a spus:

„Am încredere în valoarea și în puterea de luptă a echipei noastre. Teoretic sîntem mai buni decît Japonia și Norvegia, contracandidatele din serie. Dar, pentru a ne materializa surplusul de valoare, trebuie să luptăm din primul și pînă în ultimul minut al partidelor, să punem în practică tot ceea ce știm. Echipele cu care ne vom întrece — stimulate de perspectiva olimpică — sînt mai bine pregătite ca în trecut și, mai ales, mai hotărîte să se impună. Iată de ce va fi necesar să ne manifestăm superioritatea la toate capitolele pentru a izbîndi".

Hristache NAUM

ADVERSARII NOȘTRI LA C.M. DIN IUGOSLAVIA

Reprezentativa Norvegiei se află în evident progres

Între 16 și 18 noiembrie s-a desfășurat în localitatea Riihimäki din Finlanda (situată la 62 km de Helsinki) competiția internațională de handbal feminin „Turneul țărilor nordice". La start au fost prezente reprezentativele Danemarcei, Norvegiei (echipe care s-au calificat la finalele celui de al V-lea campionat mondial), Suediei, Islandei și Finlandei. Iată rezultatele înregistrate: Norvegia — Finlanda 15—3; Islanda — Suedia 7—15; Danemarca — Suedia 15—12; Norvegia — Islanda 14—2; Suedia — Finlanda 14—6; Danemarca — Islanda 20—8; Finlanda — Danemarca 4—28; Suedia — Norvegia 8—14; Islanda — Finlanda 16—9; Norvegia — Danemarca 8—13. Clasament final: 1. DANEMARCA 8 p; 2. Norvegia 6 p; 3. Suedia 4 p; 4. Islanda 2 p; 5. Finlanda 0 p.

Așa cum am anunțat, competiția a fost urmărită de antrenorul lotului nostru de handbal feminin, prof. **CONSTANTIN POPESCU**, însoțit de operatorul cinematografic Mircea Ionescu. Iată cîteva opinii ale prof. C. Popescu privind echipa Norvegiei care, după cum se știe, concurează la C.M. în seria B, alături de formațiile României și Japoniei:

„Norvegia posedă o bună reprezentativă de handbal feminin. Ea se situează în prezent în eșalonul secund al handbalului mondial, dar are velcități — și chiar unele șanse — de a promova în prima grupă valorică. Jucătoarele sale sînt de statură medie, viguroase, robuste și cu o foarte bună pregătire fizică. Ele practică un handbal aflat între stilul nordic (cu unele subtilități din jocul danezelor) și cel european — acțiuni rapide, precizie, apărare fermă. Lipsa jucătoarelor înalte, cu forță de șut de la 9 m, este suplinită prin jocul în viteză și prin acțiunile surprinzătoare realizate cu frecvență. Se pune un mare accent pe jocul celor doi pivoți: **Bjorg Andersen** (socotit unul dintre cei mai buni pivoți din lume) și **Hjordis Hosoeln** (care schimbă uneori cu Wenche Wensberg). Surprinzător, cei doi pivoți se plasează unul lîngă altul, aglomerînd apărarea spre centru. Extrema stîngă, o extremă „falsă", joacă pe linia de 9 m, iar înterii au o așezare largă. Echipa adversă este derutată: obligată să marcheze pe cei doi pivoți, este nevoită, în același timp, să se desfacă pentru supravegherea înterilor (care pasează și joacă într-o viteză debordantă) și, apoi, să fie atentă și la deplasarea spre stînga a unuia dintre pivoți. Norvegiencele finalizează fie de la semidistanță, fie de pe semicerc. Andersen a marcat în acest turneu 12 goluri numai de pe semicerc! În apărare se acționează pe sistemul „6 în linie". Dar mobilele jucătoare norvegiene ies foarte mult la omul cu minge, se agață de el, fracționează jocul. Portarii, înalți, bine făcuți, apără constant bine.

În concluzie: echipa Norvegiei este valoroasă, în evident progres. Cu toate acestea, reprezentativa României se situează la un nivel mai înalt. Judecînd la valoarea lor reală, handbalistele noastre pot depăși formația Norvegiei, dar n-au voie nici o clipă să se creadă dinainte învingătoare, să-și desconsidere adversarul. Pentru a repurta victoria este necesar să se mobilizeze, să lupte atent, să-și pună în valoare calitățile".

DUPĂ 11 RUNDE

ÎNTRECEREA ȘAHIȘTILOR SUB SEMNUL ECHILIBRULUI

Trecută de jumătate, finala campionatului național de șah se desfășoară sub semnul unei întreceri foarte interesante, dinamice și echilibrate.

S-au înșelat cei care au crezut că actuala cursă pentru titlu va fi doar un simplu „galop de sănătate" pentru favoriții ei. Realitatea de pe table a infirmat acest punct de vedere și nu putem fi decît satisfăcuți. Înseamnă că numărul jucătorilor redutabili, bine pregătiți teoretic, capabili de performanțe superioare, este în creștere. Ceea ce e un lucru pozitiv. Marele maestru prezent pe tabela de turneu, și cei din „suita" sa, luptă din greu, sînt puși deseori în dificultate. Însuși faptul că liderul actual al clasamentului a realizat în 11 runde un procent de numai 68 la sută, dovedește valoarea destul de apropiată a concurenților.

Gheorghiu și **Ciocîltea** au lăsat, în 11 runde, 7 remize (primul fiind pe punctul de a o înscrie și pe cea de a 8-a, finalul de turnuri cu **Mititelu** fiind greu de cîștigat) întîmpinînd o rezistență dîrză din partea unor jucători socotiți pînă acum în eșalonul valoric secund. În general, tactica marelui maestru (de a juca pentru obținerea unor avantaje poziționale durabile, dar mici, nu s-a dovedit încă în totul inspirată. Se pare că jucătorii noștri au învățat să se apere mai bine și, cu toată tehnica sa superioară, **Florin Gheorghiu** n-a putut cîștiga cîteva poziții favorabile. Victor Ciocîltea a preferat alternativa atacului direct. Ceea ce este, fără îndoială, de mai mare eficacitate dar, în același timp, legat de riscuri. Luni, în partida cu **Vasile Georgescu**, campionul nostru a fost la un pas de înfrîngere, salvîndu-se cu mari eforturi.

S-au afirmat în această parte a finalei, tînărul reprezentant al Universității București, **Mihai Șubă**, ieșeanul **Volodea Vaisman, Mircea Pavlov, Traian Stanciu, Vasile Georgescu** și, în mod deosebit, **Aurel Urzică**. Mezinul finalei (care va participa luna viitoare la campionatul european de juniori) joacă inventiv și curajos, combină, atacă, își asumă riscuri. El a pierdut 3 partide, dar a și cîștigat 4, avînd — pînă acum — alături de **Ciocîltea**, cel mai mare număr de victorii obținute în actuala ediție a finalei. Iată o excelentă realizare a sa, în runda a 9-a:

GHIZDAVU

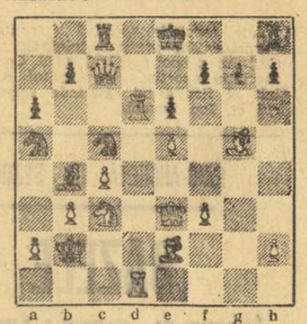

URZICĂ

1. e4 Cf6, 2. e5 Cd5, 3. d4 d6, 4. c4 Cb6, 5. f4 d:e5, 6. f:e5 Nf5, 7. Ce3 e6, 8. Ne3 Cc6, 9. Cf3 Ng4, 10. Dd2 Nb4, 11. Ne2 (Configurație clasică din Apărarea Alehin, în care negrul abandonează, în mod deliberat, centrul pentru a-l putea ataca apoi. Varianta duce, de obicei, la poziții interesante, tăioase, cum se va întîmpla și în această partidă) **11... N:f3, 12. g:f3 Ca5, 13. b3 c5, 14 d:c5 Cd7, 15. 0—0—0** (O hotărîre curajoasă a lui Urzică! Albul nu ezită să facă rocada lungă, apreciind că atacul său pe flancul regelui se poate dezvolta mai repede) **15... De7, 16. Rb2 C:c5, 17. Ng5!** (Excelent jucat! Acum, 17.. f6 ar fi dus la slăbirea poziției de pe aripa regelui, iar după continuarea din partidă, albul obține controlul complet al cîmpurilor negre) **17... De7, 18. De3 a6, 19. Td6 Tc8, Thd1** (vezi diagrama) **0—0??** (Pierde imediat dar, oricum, poziția negrului era foarte grea. După **20... Cc6** — pentru a apăra cîmpul nevralgic d8 — albul continuă decisiv atacul cu **f4 și Nf3), 21. Nf6!!** (Lovitură de grație. Se amenință 22. Dg5, iar la 21... g:f6, urmează 22. Tg1+ Rh8, 23. Dh6) **21... Ca4+, 22. b:a4 N:c3+, 23. Rb1,** negrul cedează.

V. CH.

PE DOUĂ ARENE DIN CAPITALĂ

PESTE 100 DE TINERI POPICARI SE ÎNTREC ÎN FINALA CAMPIONATULUI REPUBLICAN

Cei mai buni popicari juniori din întreaga țară s-au reunit, începînd de ieri, în Capitală pentru a-și disputa întîietatea în campionatul republican individual și perechi pe 1973. La confruntările finale, care au loc pe arenele Laromet (băieții) și Constructorul (fetele) participă peste 100 de concurenți, reprezentînd aproape toate județele țării.

Întrecerile băieților, la perechi, care au început marți dimineața pe cele patru piste ale arenei Laromet, au fost interesante, chiar din start impunîndu-se cuplul timișorean, **V. Popa** (817 p d) și **G. Hubert** (811 p d), care cu 1633 p d — o cifră destul de bună pentru dificilele piste ale popicăriei respective — candidează cu mari șanse la un loc fruntaș în clasamentul campionatului.

Aseară au început întrecerile și fetele la proba de perechi. **(T. R.)**

IN CAMPIONATUL FEMININ, DIVIZIA A

RAPID BUCUREȘTI — GLORIA BUCUREȘTI 2261—2215 p.d.

Evoluînd pe teren propriu, rapidistele au întîlnit o echipă decisă să întrerupă șirul victoriilor formației gazdă, neînvinsă în actualul campionat divizionar. A fost mai mult un meci de uzură, în care ambele sextete au avut, în plus, un adversar înverșunat: pistele extrem de grele, care n-au permis nici unela dintre competitoare să treacă de 400 p d. Cea mai mare cifră a înregistrat-o feroviara **Maria Popescu** (396 p d.) Se cuvine să mai subliniem comportarea junioarei **Angela Sofronie**, care a înlocuit-o cu succes pe cunoscuta rapidistă Florica Filip, precum și a debutantei **Luciana Micu**, mai bună decît unele dintre jucătoarele de bază ale echipei Gloria. **(TR. I.)**

ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI

● Forului nostru de specialitate — F.R.H. — i s-a comunicat înlocuirea echipei Guineei (calificată la finalele C.M., dar care a anunțat că nu poate participa) cu aceea a **Olandei**. Astfel, grupa D (ale cărei întîlniri se desfășoară în orașul Varazdin) are acum următoarea componență: **Iugoslavia, Olanda, Danemarca.**

● Echipa Japoniei a sosit în Europa cu aproape o lună de zile înaintea întîlnirilor celei de a V-a ediții a campionatului mondial. Handbaliștele nipone efectuează un turneu în **Franța** și Olanda. Ultimele întîlniri de verificare vor fi susținute în Iugoslavia, în compania formației reprezentative a țării gazdă. Cele două meciuri Iugoslavia — Japonia sînt programate la 2 decembrie (Zagreb) și 4 decembrie (Varazdin). Unul dintre antrenorii echipei noastre, prof. **Dan Bălășescu**, va urmări aceste două partide.

● **Prof. Lucian Zugrăvescu**, secretar general al F.R.H., a vizitat recent — în calitate de delegat al Federației internaționale de Handbal — bazele sportive care vor găzdui meciurile celui de al V-lea campionat mondial de handbal feminin. Vom publica, într-un număr viitor al ziarului, aprecierile sale cu privire la pregătirile efectuate de gazdele C.M.